

[Rager.]

dagen oprindelig havde fastsat. Det er da naturligt at gaa til en Forlængelse; og at man her er gaaet til en Forlængelse paa 2 Aar, kan jeg kun billige. Men naar Forholdet er dette, at Loven slet ikke har været bragt i Anvendelse, saa kan man vel egentlig ved Diskussionen her henvise til de Udtalelser, man fremsatte, da Lovforslaget blev behandlet og vedtaget for det Aar, som nu er forløbet.

Det eneste, der i og for sig kunde være Anledning til at udtale, er, hvis man vil blive i det ærede Medlem Hr. Gregersens Lignelse med Gæstebudet, om de Retter, der har været sat paa Bordet, har været rigtigt arrangeret og rigelige nok. Det er det eneste Spørgsmaal, man virkelig logisk kunde rejse, og jeg vil gaa ud fra, at dette Spørgsmaal ogsaa har været overvejet af den højtærede Socialminister, inden Lovforslaget blev genfremsat. Vi maa være klar over, at vi har givet uendelig snævre Rammer for Mulighederne for Udnyttelse af Loven, og deri ser jeg Grunden til, at den ikke er blevet udnyttet — samtidig med, naturligvis, at Erhvervene har haft det saa taaleligt i det Aar, Loven har staaet til Disposition, og derfor ikke har været interesseret i at tage Initiativet paa Omraader, hvor kun jævn Balance kunde opnaas. Jeg beklager, at Erhvervene ikke har indset, at de dér maaske — ud over det rent privatøkonomiske Formaal, de først og fremmest maa have for Øje — havde en samfundsmæssig Forpligtelse. Jeg vil haabe, at de, naar Loven nu forlænges, vil benytte Lejligheden til at gøre en samfundsmæssig Indsats, virkelig gøre et Arbejde — selv om de ikke faar store privatøkonomiske Fordele ud af det — for at opnaa den gode Samvittighed, det giver at have været med til at beskæftige saa mange af vore arbejdsløse Medborgere som muligt.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Til det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg gerne sige, at efter at der er gjort Rede for, at Loven paa Grund af Valutaforholdene og de dermed følgende Restriktioner overhovedet ikke har kunnet anvendes i Byerhvervene, idet alle de Raastoffer, der indføres, anvendes til Oparbejdning under saadanne Vilkaar, at denne Lov ikke har kunnet anvendes paa dette Arbejde, medens den derimod nu fortrinsvis skulde kunne udnyttes af Landbruget,

forekommer det mig lidt mærkeligt, at netop det ærede Medlem Hr. Elgaard siger nej Tak. Det er et af Beviserne for, hvor Venstre efterhaanden er kommet hen, at ligegyldigt hvad der foreslaas, saa siger de helst nej. Hvordan de Herrer vil forsvare dette over for den Befolkning ude paa Landet, som muligvis kunde have Lyst til at gøre Brug af Loven, maa de selvfølgelig selv om. I alt Fald forbeholder Regeringen sig at stille Forslag og om muligt gennemføre dem uden om Venstre. Saa kan det jo være, at Venstres Politik her — saaledes som det er sket paa andre Omraader tidligere — bliver bedømt af Vælgerne ved kommende Lejlighed.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem Hr. Gregersen, at Udtrykket „Paradeforslag“ er meget daarligt anvendt paa det her foreliggende. At Loven ikke har kunnet virke for Landbrugets Vedkommende, naar den er vedtaget den 11. Maj i Fjor, efter at alt Dyrkningsarbejde er tilendebragt og der ikke er Mulighed for at begynde nye Opgaver inden for Landbrugsvirksomhederne, og man ved, den udløber med Finansaarets Udgang i Aar, kan ikke berettige det ærede Medlem til at sige, at det er et Paradeforslag. Det, man kan bebrejde Rigsdagen, er, at man har givet Loven for kort Gyldighedstid, at man derved ikke har skabt Muligheder for at udnytte Loven. Men jeg protesterer mod, at man siger, det har været et Paradeforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen skal jeg sige, at de mange Sammenblandinger af en hel Række storpolitiske og store faglige Problemer med det foreliggende Forslag skal jeg overhovedet ikke komme ind paa. Jeg skal blot notere med Tilfredshed, at det ærede Medlem har givet Tilsagn om at medvirke til Lovens Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget holdt en Tale, der gik ud paa, at Regeringen havde været revnende ligeglad med Landbruget. Det er slet ikke rigtigt. Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem overhovedet kan faa sig selv til at sige, at den Regering, vi nu har haft siden 1929, har været revnende ligeglad med Landbruget. Det ærede Medlem ved bedre end nogen anden, hvor mange prishævende Love der er vedtaget netop til Gavn for Landbruget. Det ærede Medlem ved bedre end nogen anden, paa hvor mange Omraader der er vedtaget Monopoliseringer, med Hensyn til Sukker og paa visse Omraader Kartoffer og andre Ting til Gavn for Landbruget. Det ærede Medlem ved, at alt det, han stod og sagde i den